

אני גם מעיר שאיני מקבל את הידיעות מהמחלקה הערבית והסקירות מהחוננות הערבית.
בבוקר למחרת זאת מיד.

המסור נא גם לסימון שימציא לי כל הפרוטוקולים של הועדות - כנ"ל.
שלום רב לך ולכל העובדים, שלך - ד. בן-גוריון.

לונדון, 3.2.38

ריים היקר -

אני כאשר קבלת מכתבך מיום 31.1.38. בסכתבי אליך אל לא נכנסתי בבירור הצד
העובדתי, ובשבוע פה וודאי שלא אעשה זאת. אולם גם לאחר דברייך איני רואה כל יסוד
לחזור מדעתי - שאין פיסורי שופט חוקר נחון לסמכותו של המשרד הארצישראלי - ואין
הבדל בין מנהלי המשרד ובין הנשיאות. לא יתכן שהחוקר יהיה במטהו להנהלה המשרד,
ואם גם ברלס לא התנגד לפיסוריו אין ברלס מחייב את ההנהלה.

- המסלחת הפולנית ללונדון כנראה חתבטל, כי המסעלה כאן מתנגדת לקבלתה. "אינט
רויס ליצור פרצונט שיהודי חו"ל יכלים לפנות למסעלה האנגלית.

- בדבר רופין אכתוב לירושלם. הכניחכם לסדר "מלווה פנימי" לסכונות חשובה מאוד
בעיני - ואם יעלה בידכם לבצע אותה - תעשו דבר גדול. המצב בארץ מדאיג מאוד מאוד.

אברר במשרד מדוע לא נשלח לך החומר.

שלך - ד. בן-גוריון.

3.2.38

Sir John Haslam

בא אצלי הרב גולד - לשאל חרשות. הוא נפגש עם ציר הפרלמנט
סטימר לו שבשבוע שעבר ראה את רינסקופ ושאלהו למה הוציאו ספר לבן להודיע רק
שהבירורים בדבר החלוקה ימשכו הרבה זמן. אינסקופ ענה שלא ידע על הספר הלבן, אבל

מצב הממשלה האנגלית עכשיו קשה. אנגליה הייתה המדינה היחידה שהאמינה בפירוק הזין והמחיתה באמת את נשקה. ביחוד נמצא הצי שלה במצב מדולדל. עד שלבסוף הכירו בסכנה והחליטו להזדיין. ברגע זה הם עדיין חלשים, אך בעוד שנה יסתנה המצב. במקום שעכשיו מנסות מדינות אחרות ל"הכתיב" לאנגליה - תמצא אנגליה בעוד שנה במצב מבוזר ותוכל להכתיב לאחרים את דרישותיה.

- - - -

ערכתי היום הרצאה ספורט על המו"מ של חיימסון - מגנס - שישלח למסור קסן של עסקנים ציונים בארצות שונות. רצופים כל המכתבים והמיסמכים כל שני הצדדים.

4.2.38

קיבלתי הבוקר הזמנה בכתב ממפלגת העבודה להשתתף בישיבת משנה-הועד האינטרציונלי של המפלגה שתתקיים ב-10 לפברוארי ב"בית הקהלות". להזמנה רצופה סקירה של א. הוין לורנס על "קו פוליטי בשביל א"י". היא קודם כל דורשת סידור מהיר של שאלת א"י. השהיות שנרמזו בספר הלבן הן פרט לפורעים ואימוץ התקפולה האיכלקית. יש רק כני פחרונות אפשריים: המשכת המנדט או חלוקה. היא בטוחה שאילו היו פגישות ניהוליות עם המנדט - היה זה הפתרון האידיאלי. אבל איך להתעלם מהעובדה שלמעשה נכשל המנדט. המסקלה לא מילאה חובתה לא ליהודים ולא לערבים. לא עזרה לפלחים, לא דאגה להגנת העובד, לא הגינה אפילו על הקהה המושלימית ומהקירה את ההקדשות למועצה מושלימית שלא נבחרה ולמופתי ממנה - בלי בדיקת חשבוניות, לא מנעה בעד פרעות. לא סייעה להקמת בית לאומי.

אילו היו הטועלים בשלשון או אילו היה המצב פחות חמור - אולי אפשר עוד היה לעשות דבר מה לתיקונו של המנדט, אולם בתנאים הקיימים נדמה לה שהפתרון הטוב ביותר הוא - חלוקת הארץ.

היא סבורה שבתנאים ידועים יסכימו היהודים לחלוקה והיא מציעה למפלגה לדון על ההנחיות בעל גיהם יוקמו שתי המדינות. לדעתו מטמטה הצעת פיל, עם תיקונים מסוייכים, בסיס לסידור הובג.